

Call no: B. (NS)PP77

Author: Yaakov ben Yosef Gavriel Yonah.

Title: Yahad ha-shirim shinenu leshonam ... shirah ... Avraham ben Menahem ha-Levi ... va-yikhtov ... sefer ha-Torah ha-zeh .. va-tushlam ha-melakhah be-et hatunato ... Sarah bat ... Yitshak Mokatove-lo tiyeh le-ishah ...

כותר: יחד השירים שננו לשונם ... שירה ... אברהם בן ... מנחם הלי ...
ויכחוב ... ספר התורה זהה ... ותשלם המלאכה בעת חתונתו ... שרה
בת ... יצחק מוקאטו ولو תהיה לאשה ...

Imprint: [Italy : s.n., 1740]

Collation: 1 broadside : woodcuts, design ; 48 x 36 cm.

הערות: סוג גלגולין: שיר להנחת ספר תורה. שם הסופר והחתן: אברהם בן
מנחם הלי. שם הכללה: שרה בת יצחק מוקאטו. תחילת השיר: הכללה לכל
נמצא וסוף ראיתי.

Subject: Hebrew poetry, Modern - Italy.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

ברהם בן נחניר נגעלה ונטעיש וועל פוינק לפניהם יילך פמנונטו קבן בין יונס וקסדרו עין ליה וקואה וילא כמבה בכלכל עליו נחמד כי גס נמד וקאנ לילא מנוא מעת וילא קטיט על דלמי כיינו סאלט שמעתי מקיט במכוון לטאטיאו קראט טירא ויקינגו כליאת הדר וגער עטנטו וווער מי זא קלט דני מדכער הות לנבר או לאטערן קול טריי ווועננו כליאת חבמה תקליה ווותת התורה הדר קטעה פגלאז ובו ולטמלה טפלרה וילכן טמלה וטעמיס כי טוכ טמלה ליל וככה גלויה נלה ..

האין סוף והבלת' בעל תבלית • **וְיַחַק סָוקָאָטוֹן** • **וְנִזְבֵּחַ** פָּרָן אֲלֵין וְאֶכְכְּדִים נְגִכִּים כְּמַרְוִים וְסְגָעָלָה כְּמַדְּרָה.

אך לא מלי חכליות בבן היה
מרוב שלמותה בחוג צורה
צורה מעוגלה לסתות כלת
אך אם בלי קץ באמתה הוארה
רק זה סגולת חוג לחוש חען
בי בא במדה הוא קץ לו אין
עתה ייד נשוב לעניינו
מצות אשר בראש ובסוף קימת
אות חן עלי שマーך לפיה העתנו
הפל במצוות אל מאך עצמת
הוזו ובמשנים הם אשר חיבורו
מאז בפי חכם בזאת נפתחה

לא לא בְּלִי סָוד דָּוֶדְמָאָת עֲשֵׁית
לא לא שְׂחִית מִצּוֹת בּוּלָת טַעַם
מִרְאַשׁ וּסְפֻּף תּוֹרָה כְּמוֹר אֲרִיתָ
אַה בְּעַתָּק נְגִילָת בְּזָאת הַפְּעָם
לְפָרוֹת בְּתוֹרָת אֵל חַכִּי חַפְצָתָ
לְכָנּוּ בְּרָאֵשׁ הַסּוֹפֵר בְּחִינָן גַּעֲצָתָ
סְפִּירָה הַכִּי נְשָׁלָם וְהַתְּחִנָּתָ
תוֹרָה וְנָס אַשְׁה לְךָ קְבִּיתָ
יְפֵה גְּנִיבָה יְפֵה מַאֲרָזָה בְּנָתָ
בְּיִחְדָּן בְּזָאת יְבָזָן וּמְטוּבָ בְּנָתָ
מִיאָת לְךָ יְפָרָח פָּרִי מְתִיצָה
תָּבָא לְלִפְנֵר זֹאת אַלְיִ בְּנִינָץ
אִם דָת וְהָאָשָׁה בְּעֵת חַבְרָה
לֹא מְבָכֹוד תּוֹרָה בְּכָנּוּ חַמְכָתָ
יְעַן אֲשֶׁר גְּרָבוּ וְלֹא עַבְרָה
אִם זֹאת מְאוֹרָשָׁה לְזֹאת אַרְכָתָ
אִם טּוֹב מִצְיאָת זֹאת לְךָ נוֹתָנָתָ
חַיִים מִצְיאָת זֹאת לְךָ חֹנְנָתָ
מִיאָת לְךָ בְּנִים בְּעִפְרוֹת אָרֶץ
מִיאָת לְךָ מִצּוֹת בְּחֹל יְצָאָ
בְּיִחְדָּן יְהִי אָפָוָה בְּמַנוּ בֵּית פָרָז
יְחַבְרָמָ בְּךָ פָל וַיְחַנְנִיאָ
בְּכָה יְכֹורֵךְ בָּנָ בְּפִי הַזְּרָחָ
תּוֹרָה בְּאָבְרָהָם בְּנִי וּדְמָתָ

אם תשאלו הדרים ותתפלאו
מה זה ואיך אפשר בשי או רה
כיב שתי מוצאות אשר נמצאו
אחד בראש ספרה והוא קצחו
מצות פרו: אחד בראש נאבה
שנית כתיבת דת בסוף נכתה
אם בן שפטי פה אמת מלול
בסיוף בפועל יש כמו הנחות
יען בכת אחזה שתיים אלו
עשה ירידיו זה אשר שבחרתי
שמר בפועל כל ולא בכת
אל פועל דאת במת וניחח

השאלה בחריבת כל אמת רברת
אמנם שמייה כל לך מאיון
'קורא' אכמור הזרו וכוש חקרת
האם קרובים הם ומרחיק אין
רב עס שמואל בס מאיר נחלקו
לויה קצנות הם לזה גבקו
אכן בדבר זה כבר הסביכו
כי אז אחישורוש בראש וכמלך
משל במו כפה ולו השיליכו
הוא וכוש משל אלי כל פלא
לאמר עלי תבל במו על אלוי
מלך וכולם לו כטול יהלו
רבים ורבים הם אשר תםרו
בי במציאות אתה ואיך נפלנו
עולם היהת עגול מהשיך בא
הזה ונישן ייחדו ולא שננו
בז עומדים כמוך ובין הפקח
זהו תחילת חונן סוף קצחו
עתה בואה נשיכ בזאת נוכחת
תורה באגן היא וכנהדרה
הנה בטהרתם כמו ברית
נתנן בפייך נגב וכן מליה
פעם תארח את אשר קרmeta
החשוב היהת שם סוף וראשת טה

נמנע בְּלֵי הַכְּלִית בְּכָל הַכְּרִת
מִתּוֹלֶחֶת הָאָלָּא אֲשֶׁר כוֹנַנְתִּי
אִם כִּן רַבְּרַנְדִּיר בְּשִׁיר נִצְחָה
קְשָׁה, בָּאָמְרוּ קָצָן וּפֹסֶף בְּחִנּוּתִי
אֶל בְּלֵי יַצֵּד, אֶךְ בְּתִי לְבָרִ יַצְאָה
מִן הַבְּלֵל הָזֶה וְהִיא נִפְרָאה
נִפְרָאה רַבְּרַנְדִּיר צָוֹפֶר הַיּוֹת דָּמָה
אַחֲרֵי אֲשֶׁר בְּשָׂא עַלְיִ יַרְחֵה
מִידָּע עַדְיִ עַבְרֵר גְּבוּל קָצָרוֹ
הַיס וַיְבָשָׁה, וְעוֹד מִותָּח
יַגְהָה לְדִעְתָּנוּ גָּם עַלְיִ שְׁמִים
קְרַקְעַת הַהּוּם עוֹכֵר וְהַחַת פִּים

יקשָׁה בְּדִבְרֵיהֶם אֲנוֹשׁ נִגְדַּנְוּ
הַז בַּת לֹא תְכַלֵּת וְקַן נִמְצָא
בִּנְהָה חַשּׁוּבָה זֶה לְפִי דָרְכֵנוּ
אַתָּן כַּעַט הַכְּבָלָה וְאוֹ הִיא בָּאָח
אַיִן סֻפָּר בְּפָעוֹל הַזָּא לִבְדּוֹ אַזְךָ
אַיִן סֻפָּר בְּכָה יִשְׁׁשׁ וְלֹא בְּעַת
אַיִן כּוֹפָר וְקַן אֶל דָת אָבִינוּ
אַיִן סֻפָּר לְרַב סְדוֹת בְּחַזְקָה בָּאָז
אַז נִכְתְּרוּ בְּלָס וְהַס בְּכָה
גְּדוּלָרְשָׁפִי אִשׁ בָּצָור הַחֲבָאָז
אַז שְׁכַלְנוּ בְּרַחֵל בְּאַבְנֵי קָלָע
כְּפָה בְּכָמוֹ פְּטִישׁ יְפֹזֵין סְלָע
אַמְּסָם בְּפָעוֹל הִיא הַכְּרִינְשָׁלָמָת
בְּכָה אֲנוֹשׁ יְכַהֵב וַיְשַׁלְמֵנָה
יְקַרְא עָרֵי חַמָּה עָרֵי נְחַתְמָת
יְשֻׁמּוּר אֲנוֹשׁ בְּלָהָה וַיְשַׁבְּלֵנָה
יְסִיפָר וַיְאַבְדֵּהס וַיְחַזְקֵרָה
עָשָׂו בְּרַכְד זֶה וַעֲוד נִמְצָא
מַה אַלְכָה רְהֹוק וְפָה מִצְאָה
הַתָּנוּ בְּלִיל חַמָּה בְּלִיל הַפְּאָרָת
עַשְׂה בִּים אֶחָד מַאֲד נִפְלָאָה
יְחַר שְׁנִינָהס זֹאת וַעֲוד אַחֲרָה
הַחְחֵל כְּתִיבָה בַת וְהַוָּס פְּמָה
הַחְחֵל לְקַיִם בָּה וְהַנְּשָׁלָמָה

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

וְתַשְׁלִם קָמְתִי וְבָנְתִי
אֲמַלְכָה כְּנֻעַן חֶתְנוֹתִי זֶה מֵ
חֶדְרָיו שְׂמִחוֹתִי מֵהַ
חַדְרָה לְפָנָה לְחוֹזָה פְּרָקָה
לְאַיִלְנָמָרָה מְתוּמָה וְכָל אַתְּנָמָסָה
וְכָל אַתְּנָמָסָה לְאַיִלְנָמָרָה

הכליה לבל ניכזא וטוף ראהתי
שנא בה בלית תבלית אויל
בקו. נקודתו לסוף חייהם
גם כן לשטח הוא נובל קצהו
זאת זה בצל במות אמתת תראנ
תחקור בעין שכך ותשכילד
מהק בלי חכלה וזה גדרה
במי מציאות אין להרגע
למצוא יוצר נדול ורב כנחו
בי אם יהי אפשר להשתרע
ראשון איז נגב. ואם נורנגי
בי חזא בלית חכלה ולא שקרנו

מונח לברור זה כאר שמים
כופת אשר יצחק בון אביה
אשם בלי מפרט אשר ידים
להם במשפטם . הלו מנעה
איך הם בלי מספר ואם כפלים
יש באמה בכפר אלי כפיהם ?

כופת זאת שני גשו ושים ערו
אם טף בלי מראה וקץ האדינו
עת כי עיר מנהו וקטה חנדרה
הוזקן לכל חלקו ולו פשינה
אם האמרו אין סוף לכל חלקו
חלקו במו כלו . וכי יזרע ?

עוד יש עלי זה את אשר יזרעו
עינל תצד אשד ממנה
קיים לא חכלה להונ יצאו
בלט הקועים בו . ובו חננו
אחר אשד חזק ומחנו עז
תראו אשר יסוב ובס פונע

נלמד בקדום זה . בזה הריך
נדע היה כל קו אשר החינו
הגע כמו הנה בשוה ערך
מרחיב ערי אין סוף יבמו רמי
ארכם . בעה מפרקם נפרש
אם בן אין אפשר אשד נטה ש